

לשכת הגולה, שם היה בור של מים, שחפרוהו עולי הגולה, והגלגל לשאיבת המים מן הבור היה נתון עליו, ומשם היו מספיקים מים לכל העזרה.

לשכת הגזית [שנבנתה מאבני גזית גדולות], שם היה מקום מושב הסנהדרין של ישראל.

והיתה יושבת שם ודנה את הכהנים, מי כשר לעבודה ומי פסול.

וכל מי שנמצא בו פסול היה לובש שחורים ומתעטף בשחורים, ויצא משם והלך לו.

ומי שלא נמצא בו פסול, היה לובש לבנים ומתעטף לבנים, ונכנס ומשמש עם אחיו הכהנים.

הרי שהיתה לשכה לכהן גדול בצפון העזרה.

והיתה גם לשכה אחת לכהן הגדול בדרום העזרה.

דתנן: **שבעה שערים היו בחומת העזרה.**

שלשה היו בצד צפון, ושלשה בצד דרום, ושער אחד היה בצד מזרח.

אלו שבדרום הן: **שער הרלקה** [שדרכו היו מכניסין עצים לאש של מזבח, תוס' ישנים], היה הראשון.

שני לו היה **שער הקרבן** [שדרכו היו מביאים את קרבן התמיד, רא"ש מדות].

ושלישי לו היה **שער המים** שדרכו היו מכניסים את המים לנסוך בחג הסוכות.

השער שבמזרח היה **שער נקנור** [על שם

נקנור שהביא דלתות מאלכסנדריה לשער זה, גמרא].

ושתי לשכות היו שם בצד מזרח, אחת היתה בימינו של השער ואחת בשמאלו.

האחת היתה לשכת פנחס המלכש שהיה ממונה על בגדי הכהונה, ואחת — לשכת עושי חביתין שהיו עושין בה את מנחת החביתין, שהיה הכהן הגדול מקריב בכל יום, מחציתה בבוקר ומחציתה בערב.

שלושת השערים שבצפון הן:

הראשון היה **שער הניצוץ**, וכבנין אכסדרה היה שהיו שני עמודים בנויין משני צידיו. ועלייה היתה בנויה לו על גביו, הנקראת בית הניצוץ.

ושם היו הכהנים שומרי המקדש שומרים מלמעלה, בעליה.

והלויים שומרי המקדש, היו שומרים מלמטה בפתח השער.

ושער זה היה לו פתח שלפנים ממנו היה ה"חיל", שהוא השטח המוגבה בהר הבית מחוץ לעזרה.

ושני לו היה **שער הקרבן** שהיו מכניסים דרכו את הקרבנות ששחיטתן בצפון.

ושער שלישי לו היה **שער בית המוקד**.

ותניא: **המש טבילות ועשרה קידושין היה טובל הכהן הגדול ומקדש בו ביום — ביום הכפורים**, בכל פעם ששינה בגדיו מבגדי זהב לבגדי לבן וכן להיפך.